ด๊า เนงห์ ตู๊ นฌัวห์

ปัวห์ เท่า อู๊ มั้ว อี๊ ตูห์ ตู๊ นฌัวห์ ลู๊ เบ ฮู อัว บีห็ นีห็ เนี่ย เที๊ย นีห็ ศี่ ตัวห์ ตาห็ เท่า นีห็ เฌ่ง เม เม บีห็ เที้ย นตรอห์ เนี่ย เนศ่อ เที๊ย ศี่ เนศ่อ ญ๊อ เนี่ย เนศ่อ เที๊ย ศี่ เนศ่อ ฌีห็ ฮลู๊ เจีย นีห็ อัว เฮ้า ลี่ ฒัว ย่า เฮ่า เฌ่ เที๊ย มูห็ อัว เต๊ ฒัว ฮน๊ง มั้ว อี๊ ฮน๊ง บีห็ มูห็ อัว เต๊ บีห็ ป่อ อี๊ จ่อ เฌี้ย จ๊ง จ๊ง ต๊า ต่อ มูห็ เส่า นตู๊ อี๊ เปลียห์ จ่อ เฌี้ย มูห็ เดฮา ตาห์ เจห็ บีห็ มูห็ ป่อ ตูห็ เว๊า กี๊ เลาห็ เลาห็ มั้ว อี๊ ยา จ่า เวา ต่า เก่... เว๊า กี๊ ป่อ บีห็ เว๊า กี๊ นงห์ บีห็ ไฮห็ เตียห็ “ก้อ ปัวห็ ก่า นขา กู่ ฮลา ย่า จ่า นอ เอห็ กู่ จ้อ ก้อ นตรอห์ กู่ มูห็ เที๊ย" บีห็ ไฮห็ เตียห็ “เตา เกอห์ ลอห็ ม้า"เจห็ บีห็ เศ่อ นขา เว๊า กี๊ ฮลา ย่า จ่า เที๊ย อ๊อ ตูห์ เที๊ย ลี มูห็ เส่า นตู้ อัว เก เท่า เว๊า กี๊ เที๊ย บีห็ เนก่อ มูห็ เว๊า กี๊ ไฮห็ บีห็ ไฮห็ เตียห็ ก้อ มูห็ ขั้ว เตียห็ "อัว จาห็ ญั่ว ฆั่ว ลอห็ อัว ฮั๊วไตห็ ฌีห็ เนต่ ซี๊ สี่ ตัวห์ เล่อ เอห็ เป๊ ยั๋ว ญ๊อ ลี จาห็" เจห็ อี๊ เปลียห์ บีห็ เที๊ย เว๊า กี๊ เที้ย มูห็ ศอห์ เส่า นตู้ บีห็ ป่อ จ่อ เฌี้ย จ๊ง จ๊ง สี๊ ตือ ขั้ว ไฮห็ เตียห็ "กู่ ยั๋ว น้อ ฮั๊ว ไตห็ จ่อ ไนข้ เที้ย มั้ว ยชอห์, กู่ ยั๋ว น้อ ป้า ฮลี๊ เที้ย เนฌ อี๊ ย่า ฮั๊วไตห็ ฯลฯ เจห็ บีห็ เศ่อ มูห็ ขั้ว เตรา ฮั๊วไตห็ ไฮห็ เตียห็ "อัว จาห็ ญั่ว ฆั่ว ลอห็ อัว ฮั๊ว ไตห็ ซี๊ สี่ ฌอ เป๊ เฌห์" เจห็ ฮั๊ว ไตห็ เศ่อ เส่อ เฌงห็ ลอห็. อั๊ว ไตห็ ไฮห็ "เน้ จ่อ เสี๊ย เพ่ ซ่า น้อ กู่ ไนข้ ซี๊ เน้ ตี๊ ฌีห็ ฮลู๊ กู่. ตูห็ ตู๊ นอ เที้ย ฮลู๊ กู่.เที๊ย เศ้อ ซ่า เตียห์ กู่ ยั๋ว ฌา นีห็ ลอห็ อัว อี๊ ตูห์ ตู๊ ศี๊ ญ๊อ เส่า นตู้ นอ

เด็กกำพร้า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เด็กชาย บี เป็นเด็กกำพร้าตั้งแต่ยังเด็กจึงได้อาศัยอยู่กับอามาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็กๆ อาของเด็กชายบี มีลูกหลายคน ดังนั้นอาของเด็กชายบี่จึงไม่ค่อยรักบี่มากเท่าไร ส่วนเสื้อผ้าของเด็กชาย บี เขาก็แต่ใส่เสื้อผ้าเก่าๆเท่านั้น อยู่มาวันหนึ่ง บี่ไปทำไร่ตามปกติ ระหว่างทางบี่เจอสัตว์ต่างๆ มากมาย กำลังเดินทางไปยังสวรรค์ และบี่ก็ได้เจอเต่าแก่ๆ ตัวหนึ่ง บี่ถามเต่าว่า “เต่าจะไปไหน เต่าตอบว่า ฉันจะไปงานศพของพระอินทร์แต่มีต้นไม้ใหญ่ขวางทางเอาไว้ ฉันจึงข้ามไปไม่ได้ เธอช่วยอุ้มฉันข้ามไปได้ไหม แล้วฉันจะพาเธอไปกับฉันด้วย” บี่จึงอุ้มเต่าข้ามท่อนไม้ใหญ่ และทั้งสองก็เดินทางไปหาพระอินทร์ เต่าจึงพูดให้เด็กชายบี่ว่า “เพิ่งจะเป็นพระอินทรีได้ไม่นาน ทำไมถึงรีบจากไป แล้วคนจนๆ อย่างข้าจะอยู่อย่างไร" แล้วบี่กับเต่าก็เดินทางต่อ เมื่อบี่กับเต่าไปถึงก็เจอสัตว์ต่างๆ มากมาย หวังจะกินเนื้อของพระอินทร์ บ้างก็พูดว่า “ฉันจะกินเนื้อของพระอินทร์ เพื่อข้าจะมีเรี่ยวแรง และบางคนก็พูดว่าฉันจะกินสมองของพระอินทร์เพื่อฉันจะได้ฉลาดเหมือนท่าน” ทันใดนั้นพระอินทร์ก็ลุกขึ้นมา บอกกับบีว่า "เธอเป็นคนดี ฉันจะแต่งตั้งให้เธอเป็นเทวดาอยู่สวรรค์" ส่วนสัตว์ทั้งหลายก็ถูกลงโทษเพราะอยากจะกินเนื้อของข้า

ร.ร รักแผ่นดิน อรุณี แซ่ท่อ